

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skjalde-Blik paa Danmarks Stjerne i Sølv-Bryllups og Kronings-Aaret 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 65. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_678-txt-shoot-idm1843/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

lighed i Himlen og paa Jorden bærer Navn, har i onde og gode Dage behandlet os som Børn og faderlig anlagte sig vor Sag, saa Prøvelsen blev efter Evne og Udfaldet mere end faaleligt, Udfaldet glædeligt. Trods al Svagbed og Barnagtighed er saaledes Danmark, der var mellem de første Kongeriger ogsaa blevet mellem de Sidste, og det uagtet vi beboede en aaben Ølette, omringede af freidbare Fjell, som til nedfleg fra Bjergene for at overvalde os, og hvad Verden kalder det største Breviis paa vor Barnagtighed: at vi trofsig lagde vor Liv og Gods, Lykke og Skæbne, i vor Enevolds-Konges Haand, det takledes den Himmelske Fader saa vel, at Han gav intet Fjell en saadan Makke af milde og faderlige Konger, og fordi vi ikke stolede paa os selv men sølde vor Svagbed og falkede om Kraft fra det Høie, da hørde Han for vi raadede og svarede for vi kaldte, og udtendte sin Aand til at fornye Jordens Skikkelse hos os. Og trangde vi endnu til yderligere Forsikring om, at Han vil lode den Aand komme frig over vor Konge, som „vender Børnernes Hjerte til Forældrene og Forældrenes til Børnene,“ da har Han jo ogsaa givet os det Pant i vor Dronning, den Modertligste, som vel nogenstunde har Gulds-Krone paa Jorden, saa, menneskelig og folkelig talt, maae vi vel kalde Hende „den Fri, som er alles vores Moder, den Ufrugtommelige med de fleste Børn.“

At nu den Danste Fjelle-Aand, som Barnligheds Aand, vil lede dem, der trofast følge den, til

Jesus Christus og indfyldte Længsel efter den Himmelske Faders Aand, som udgaaer i Jesu Navn og vidner med vor Aand at vi er „Guds Børn,“ desom tvivler blandt os vel ingen Christen, men dog maae det være os glædeligt at høre det herlige Vidnesbyrd, Herren giver vor Fjelleaand, naar Han siger: de smaa Børns Engle see altid min Himmelske Faders Ansigt, og atter: uden I blive som Børn, komme I ingenlunde ind i Himmeriges Rige. Ja, heraf følger, at fiendt vor Aand, saalidt som nogen Engel, kan oplade os faldne Mennesker de evige Velsiger eller fere os derind, hvad kun er den Helligaands Sierning, saa er det dog Barnligheds-Aanden og Børns-Engelen, der ene kan og altid vil ledsage os til Dønnen og lægge os paa Herrens Arme med Bon om Hans Velsignelse, den evige Velsignelse i det himmelske Vad, saa jo fostere vi troe paa Jesus Kristus og jo barnligere vi stole paa Hans Gudsoms-Ord, des inderligere og glædere takke vi Gud for den Aand, Han gav os og vore Fædre, des frugtere bede vi Ham, at den samme Aand maa kraftig bestjære vor Konge, os og vore Børn fra Slægt til Slægt. Og jo fortroligere vi blive med denne Aand i vort Modersmaal, jævnt og yndigt, som Marken vi beboe, men omfattende, betieligt og fast til levende Bært, som Volgen, der ombæller os, deemeer vil vi elske vor Aand og des dybere vil vi føle, den sammensmelter med Engelen, som sil det glædeligste af alle Vænder paa Jorden: i himmelsk Glæde at melde Gyrderne ved Bethlehem den store Glæde, som var født med Svøbels-Barnet i Krybben. Ja, det

skal klare sig Dag fra Dag, hvorfor Jule-Engel
len ingensteds paa Jorden udbredte saamegen Glæde
som hos vore Fædre, og skal, med Guds Hjelp, in-
gensteds møde glædere Lovsang end hos vore Børn,
fordi den himmelske Fred og den salige Glæde,
han forkynder, netop er hvad det danske Hjerter in-
derlig begjærede, og hvad Folkeanden fra Arildstid
besang, men kunde ei skænke.

Danmarks Engel, som med Børnesinger
Løstet meer end nogen Kæmpe vrud,
Slaae kun frit med sine Svaneringer,
Favne i vort Modersmaal sin Brud!
Som et himmelsk Dronning-Smykke
Skinner over Sleven Danmarks Lykke.

Himlens Gud høre Kongens og Dronnin-
gens og vore Bønner i vor Herres Jesu Navn.
Amen!

Efter Talem.

Hel. Guds Gødded vilde vi prise,
Guds Gødded vil vi prise,
For dem i Kongesland,
Som milde og retvise
Har thronet i vort Land;
Thi ene Herrens Haand
Saa vidt og dybt kan række,
Som Floder og som Vælle
At lede Kongens Haand.

